

➤ Wspólna modlitwa

Pomódlmy się wspólnie, abyśmy poprzez nasze zaangażowania okazywali coraz większą troskę o naszą parafię.

1. Módlmy się za naszą wspólnotę parafialną, aby nieustannie wzrastała, dzięki zaangażowaniu wszystkich parafian
2. Módlmy się za nowo wybranych Radnych, aby wspierani modlitwą i pomocą sąsiadów umocnieni darami Ducha Świętego pełnili swoją posługę na rzecz parafii z oddaniem i gorliwością.
3. Módlmy się za nas, abyśmy byli szczerze zatroskani o potrzeby duchowe i materialne parafii.

Spontaniczne wezwania uczestników

Na zakończenie: *Ojcze nasz*

3.POTRZEBNE NAWRÓCENIE I ODNOWA ŻYCIA

Uświadamiając sobie, że nie zawsze wystarczająco troszczymy się o parafię podejmując różne zadania czy też wspierając ją materialnie, zastanówmy się, co potrzebujemy zmienić, co poprawić, by mieć swój wkład w jej wzrastanie.

➤ Podzielmy się spostrzeżeniami

1. **Jak nasze zaangażowanie albo zanedbanie wpływa na życie naszej parafii i wszystkich wiernych?**

➤ Indywidualne opinie uczestników

- Zobowiązania: podejmujemy zobowiązania indywidualne i wspólnotowe – razem określamy, co podejmiemy do następnego spotkania.
- Określenie daty spotkania

➤ Modlitwa na zakończenie:

Przez wstawiennictwo Maryi, która po Zwiastowaniu udała się do swojej krewnej Elżbiety, by jej usłużyć, zawierzamy Ci, Panie, każdego z nas i prosimy, abyś otwierał nasze oczy na potrzeby parafii oraz nasze serca, byśmy ochotnie na nie odpowiadali.

Zdrowaś Maryjo ... Matko, służąca Bogu w braciach – módl się za nami

KONSPEKT NA LUTY

4. Luty- Być chrześcijaninem, to w mocy Ducha Świętego ciągle na nowo podejmować nawrócenie poprzez zatroskanie o wspólnotę parafialną

➤ Wprowadzenie

Dzisiejsze spotkanie ma miejsce w czasie, w którym może jeszcze pobrzmiwać echa niedawnych wyborów Rady Duszpasterskiej w naszej parafii. Była to okazja, by dać wyraz naszej trosce o wspólnotę parafialną, najpierw poprzez wybór konkretnej osoby z bloku, która miałaby nas reprezentować, a potem poprzez przyjęcie posługi przez tych, którzy zostali wybrani. Spróbujemy więc dzisiaj przyjrzeć się, w czym przejawia się troska o tę wspólnotę, której jesteśmy członkami. Prośmy Ducha Świętego, by otwierał nasze oczy i serca.

Pieśń: Dotknij Panie moich oczu ...

➤ Dziesiątek różańca i wezwanie wstawiennictwa patrona Rejonu

1.SYTUACJA

Nasza codzienność stwarza nam wiele okazji do tego, by poprzez różne posługi czy środki zatroszczyć się o wspólnotę parafialną. Nasza parafia daje sporo takich możliwości, ale nie wszyscy parafianie chcą z nich skorzystać. W niedzielę różne wspólnoty animują liturgię. W czasie przeżywanych wydarzeń robią to poszczególne Rejony. Ciągle jednak możemy zobaczyć, że angażują się te same osoby. Kiedy są podejmowane próby i poszukiwania, by ktoś nowy coś przeczytał, czy zrobił podczas liturgii pojawia się opór i często kończy się odmową. Inną przestrzenią, w której możemy wykazać się troską o parafię jest chociażby sprzątanie kościoła. Mimo wyznaczonych

dyżurów, które wypadają mniej więcej co półtora roku, ciągle mało osób podejmuje tę posługę, a przecież można by było zrobić to szybciej i lepiej, gdyby z każdej rodziny przyszła chociażby jedna osoba. Podobnie jest z podejmowaniem różnych posług, takich jak: bycie Posłańcem, Rejonowym, Podrejonowym czy Radnym. Duże znaczenie ma też wspieranie różnych charytatywnych dzieł podejmowanych przez parafię, czy też ofiary składane na bieżące jej potrzeby.

➤ Pytania

1. **Jaka jest przyczyna tego, że wiele osób odrzuca propozycje, by się w coś zaangażować w życiu parafii i nie tylko?**
2. **Do czego prowadzi taka postawa obojętności i lekceważenia dobra wspólnego?**

➤ Indywidualne opinie uczestników

Podsumowanie:

Dzisiejszy świat lansuje model, w którym wszystko możemy kupić, zorganizować bez nadmiernego wysiłku z naszej strony. Zasłaniamy się brakiem czasu, w innych wypadkach pragnieniem zachowania prywatności, anonimowości. Zapominamy, że Kościół to nasz wspólny dom i od każdego zależy, jaki on będzie. Dlatego ważne jest, by każdy na miarę swoich możliwości, angażował się w służbie tej wspólnoty.

2. ŚWIATŁO SŁOWA BOŻEGO I NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Słowo Boże dzisiaj przytoczone i nauczanie Kościoła wskazuje na troskę jaką powinni otaczać jedni drugich w Kościele i jak bardzo ważny jest każdy członek wspólnoty i jego udział we wspólnych zebraniach.

➤ Czytanie z listu do Hebrajczyków

Hbr 10,23-25 Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę. Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się dzień.

➤ Nauczanie Kościoła

JAN PAWEŁ II – *Christifideles laici*

20 Tak więc kościelna komunika jest darem, wielkim darem Ducha Świętego. Świeccy winni przyjmować ten dar z wdzięcznością i przez całe życie podchodzić do niego z głębokim poczuciem odpowiedzialności. Konkretnym wyrazem tej postawy jest ich udział w życiu i posłannictwie

Kościół, któremu służą, poprzez różne i komplementarne posługi oraz charyzmaty.

„Świecki katolik nie może nigdy zamknąć się w sobie, odizolować się duchowo od wspólnoty, lecz musi żyć w nieustannym kontakcie z innymi, z mocnym poczuciem braterskich więzi, przepełniony radością płynącą z jednakowej godności oraz świadomy wspólnej odpowiedzialności za to, by wielki skarb otrzymany w dziedzictwie wydał owoce. Duch Pański obdarza świeckiego, podobnie jak innych ochrzczonych, licznymi charyzmatami, zachęca go do różnych posług i zadań, przypomina mu - tak jak przypomina innym w odniesieniu do niego - że wszystko to, co go wyróżnia, nie jest większą godnością, lecz specyficzną dla niego, komplementarną zdolnością służenia. (...) Tak więc charyzmaty, urzędy, funkcje i posługi świeckiego katolika istnieją we wspólnocie i dla wspólnoty. Są uzupełniającym się nawzajem bogactwem, mającym służyć dobru wszystkich pod mądrym kierownictwem pasterzy”[63].

Benedykt XVI Orędzie na wielki Post 2011

Niestety, wciąż istnieje pokusa, by się nie angażować, tłumić Ducha, odmawiać «wykorzystywania talentów», które nam zostały dane dla naszego dobra i dobra bliźniego (por. Mt 25, 25 n.). Wszyscy otrzymaliśmy bogactwa duchowe czy materialne przydatne do tego, by wypełniać Boży plan, dla dobra Kościoła i dla naszego zbawienia (por. Łk 12, 21 b; 1 Tm 6, 18). Mistrzowie duchowości przypominają, że w życiu wiary ten, kto nie czyni postępów, cofa się. Drodzy bracia i siostry, weźmy sobie do serca wciąż aktualne wezwanie, by dążyć do «wysokiej miary życia chrześcijańskiego» (Novo millennio ineunte)

➤ Podzielmy się spostrzeżeniami

1. **Jaką wizję wspólnoty przedstawiają powyższe teksty?**
2. **Jakie konkretne wezwanie w nich znajdujemy?**

➤ Indywidualne opinie uczestników

Podsumowanie:

Jeżeli wspólnota parafialna będzie traktowana jak rodzina, a kościół jak dom to nie będzie trudności, by prawdziwie się o nie zatroszczyć, by mieć wkład w jej budowanie. Potrzeba zaangażowania i odpowiedzialności każdego parafianina, by mogły wzrastać i przynosić owoce dla Królestwa Bożego.